

ПОЛОВИН ВЕК МЕТОДИЧЕСКО СПИСАНИЕ ПО ГЕОГРАФИЯ

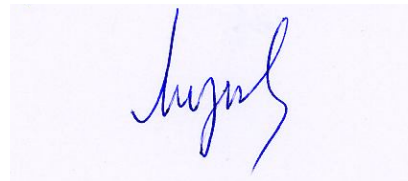
В далечната 1957 г. българските учители по география получиха свое списание, целящо да ги подпомага в тяхната професионална дейност. Първоначално то бе обединено с методическото списание по история и се наричаше „История и география“ – орган на Министерството на народната просвета. Поради това първата редколегия включваше както специалисти по история, така и по география. Главен редактор беше Невена Попова (историк), а зам.-главен редактор Митьо Печевски (географ).

Ограниченият обем на списанието от три издателски коли и непрекъснато нарастващите нужди на практиката наложиха то да бъде разделено, като от 1969 г. географската част се обособи в самостоятелно издание „Обучението по география“ с главен редактор Павлина Векилска. С това име в продължение на 37 години то се утвърди сред нашата учителска гилдия. Настъпилите промени и обстоятелството, че в края на 20-ти век списанието остана единственият периодичен печатен орган за широката географска общност в страната, наложиха разширяване на тематичия му облик, което рефлектира и в промяна на името - от 2006 г. то продължи да излиза вече като „География '21“.

В своята половинвековна дейност методическото списание по география е непрекъснато в помощ на българските учители при техните усилия да усъвършенстват своята работа, да търсят възможности за нейното привеждане към непрекъснато изменящите се изисквания на педагогическата наука и практика. Почти всички актуални проблеми на обществото, резониращи върху родното училище, са обект на внимание, разработка и популяризиране чрез списанието. Чрез него до всеки учител по география достига чуждестранният, но и нашият добър педагогически опит.

През годините на своето съществуване методическото списание разширяваше обхвата на своята дейност с организиране на срещи-дискусии с учители от различни селища в регионите на Пловдив, Шумен, Добрич, Враца, Ямбол, Кюстендил, Кърджали и др., както и периодични обсъждания на актуални проблеми на географското образование с големия учителски колектив на столицата София. Учителите оценяваха ползата от своето методическо списание и я изразяваха в писма и статии и най-вече — в желанието да го имат. В зората на своето възникване (1958 г.) сп. „История и география“ имаше тираж 1100 екземпляра. През 1969 г. „Обучението по география“ излезе с тираж 1700 екземпляра, който бързо нарастна, за да достигне през 1985 и 1986 г. 3500 екземпляра. След обществените промени в страната, започнали от 1989 г., тиражът рязко намаля до 150-200 екземпляра. Днес списанието се разпространява в около 300-350 екземпляра. Но тази цифра е показателна предимно за икономическите проблеми на съвременния български гражданин, защото интересът към електронния вариант на списанието (безплатен) в Интернет е много голям и трайно нараства с времето. В края на 2007 г. посетителите на сайта на списанието са вече 8500. За съжаление поддържането и качеството на списанието зависят преди всичко от броя на абонатите. Много са причините за спада в абонамента и те са многопосочни, но неудовлетворително е обстоятелството, че голяма част от нашите колеги не ползват и дори не познават единственото периодично издание по география в страната.

От името на настоящата редакционна колегия на сп. „География '21“ изказвам гореща благодарност на създателите, съзидателите и ръководителите на нашето списание през този полувекоевен период, на неговите многобройни сътрудници, част от които вече не са между нас, и пожелавам на националната ни педагогическа и научно-географска общност по-нататъшни успехи в полето на географските науки и в областта на методиката на географското образование.

Проф. д-р П. Лазаров
Главен редактор